

**UCHWAŁA NR IV/37/19
RADY MIASTA ZABRZE**

z dnia 14 stycznia 2019 r.

w sprawie skargi nr BK.1510.17.2018 na dyrektora Jednostki Gospodarki Nieruchomościami

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2018 r. poz. 994, 1000, 1349 i 1432) i art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096) oraz § 4, w związku z § 3 ust. 11 Regulaminu przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków, dla których właściwym organem jest Rada Miasta Zabrze, stanowiącego załącznik nr 1 do Statutu Miasta Zabrze (Dz. Urz. Woj.Śl. z 2018 r. poz. 6742), na wniosek Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

uchwala się, co następuje:

§ 1. Po zapoznaniu się z opinią Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Zabrze, skargę nr BK.1510.17.2018 na dyrektora Jednostki Gospodarki Nieruchomościami uznaje się za bezzasadną wskutek zaistnienia okoliczności faktycznych i prawnych opisanych w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Zabrze.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miasta
Zabrze

mgr inż. Lucja Chrzęstek-Bar

Załącznik do uchwały Nr IV/37/19

Rady Miasta Zabrze

z dnia 14 stycznia 2019 r.

Uzasadnienie

W dniu 19 listopada 2018 roku do tut. Urzędu wpłynęło pismo stanowiące skargę nr BK.1510.17.2018 na dyrektora Jednostki Gospodarki Nieruchomościami w Zabrzu.

Przedmiotową skargę, zgodnie z § 3 ust. 3 Regulaminu przyjmowania, rozpatrywania skarg i wniosków, dla których właściwym organem jest Rada Miasta Zabrze, stanowiącego załącznik nr 1 do Statutu Miasta Zabrze, Przewodnicząca Rady Miasta Zabrze, przekazała do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Zabrze. Na posiedzeniu Komisji w dniu 17 grudnia 2018 roku Komisja wniosła do Prezydenta Miasta Zabrze o przedstawienie stanowiska w sprawie objętej treścią skargi.

Po otrzymaniu stanowiska Prezydenta Miasta Zabrze, na posiedzeniu w dniu 10 stycznia 2019 roku, Komisja rozpatrywała powyższą skargę celem jej zaopiniowania zapoznając się szczegółowo ze sprawą.

Skarżąca po eksmisji z lokalu przy ul. Tarnopolskiej w 1999 roku otrzymała lokal socjalny, który zajmuje nadal. W Jednostce Gospodarki Nieruchomościami zanotowano tylko trzy wpłaty o łącznej kwocie 752,76 zł. W drodze egzekucji komorniczej w latach 2012-2018 wpłynęła kwota 4159,66 zł. Mieszkanka występowała o rozłożenie zaległości na raty dwukrotnie, jednak w 1999 roku nie dokonała żadnej wpłaty, a w 2012 roku nie podpisała ugody. W 2012 roku w lokalu został postawiony nowy kuchenny piec kaflowy, który funkcjonował do 2016 roku.

Zarządzeniami dyrektora Jednostki Gospodarki Nieruchomościami w 2009 roku zostały umorzone zaległości wraz z odsetkami w kwocie 11011,95 zł, które dotyczyły nakazów zapłaty z lat 2000-2003.

Skarżąca nie skorzystała z proponowanych form pomocy w spłacie zadłużenia, np. nie uczestniczyła w programie odpracowania zaległości ani w abolicji czynszowej prowadzonej w latach 2016-2018, o której została poinformowana na piśmie.

W chwili obecnej zadłużenie skarżącej wynosi 92457,98 zł (należność główna plus odsetki).

Ostatnia umowa najmu lokalu socjalnego obejmowała lata od 1 grudnia 2015 roku do 30 listopada 2018 roku.

Skarżąca nie zwróciła się o przedłużenie tytułu najmu lokalu.

Zgodnie z protokołem z okresowej kontroli rocznej z dnia 14 maja 2018 roku stan techniczny obiektu budowlanego był zadowalający.

W związku z powyższym skargę Komisja zaopiniowała jako bezzasadną.